

سخنان دکتر جعفریان در مراسم قدردانی و معارفه روسای پیشین و جدید بیمارستان فارابی

مورد دوازدهم مرداد ماه ۹۵

خدمت همکاران گرامی در بیمارستان فارابی سلام عرض می‌کنم روز همگی بخیر اساتید پیشکسوتی که در این جلسه حضور دارند همکاران خودم در هیات رئیسه دانشگاه. تا اینجا بیان نهاده همه چیز طبق زمان بندی پیش‌رفته و بر اساس زمان بندی الان وقت تمام است. و من عذر خواهی می‌کنم که خارج از وقت صحبت می‌کنم. خیلی تشکر می‌کنم از همه دوستانی که سخنرانی فرمودند و هم با رعایت وقت نکات بسیار خوبی را فرمودند خصوصاً جناب آقای دکتر پیروز استاد بزرگوار که قبول زحمت کردند و تشریف آورند. مطالبی که آقای دکتر کارخانه گفتند خیلی آموزنده و خوب بود. فرمایشات آقای دکتر جباروند و جناب آقای دکتر صدر السادات.

پیش از هر سخنی، از دکتر جباروند به دلیل زحمات زیادی که در طول حدود ۱۰ سال در بیمارستان فارابی متقبل شده است، تشکر می‌کنم و البته در بخش زیادی از این دوره زمانی، ایشان مدیریت گروه را نیز به عهده داشته است.

اقداماتی که دکتر جباروند چه در رابطه با توسعه فیزیکی و چه در رابطه با زیرساخت‌های لازم و چه از نظر آغاز پروژه بیمارستان جدید فارابی انجام داد، واقعاً قابل تقدیر است. به پشتکار و همت ایشان، پیشرفت‌های بسیار زیادی انجام شده و ظرفیت‌های بسیار زیادی به این بیمارستان افزوده شده است.

در طول دو سه سال گذشته، این بیمارستان فعالیت جدی در طرح تحول سلامت داشته است و این مسیر را به خوبی اجرا کرد. این طرح طرح سنگینی بود و کار بسیار زیادی برای بیمارستان داشت. در این میان، بیمارستان فارابی جزء بیمارستان‌هایی بود که با همت دکتر جباروند به خوبی در این مسیر پیش رفت.

در برنامه‌ای که تحت عنوان دست‌های مهربان اجرا می‌شد، قوی‌ترین گروهی که ظاهر شد، گروه چشم‌پزشکی بود که با همه امکانات خود، در مناطق جنوبی و خومه تهران به صورت فصلی ارائه خدمت می‌کرد و بیمارانی که نیاز به مراقبت‌های بیشتری داشتند، به بیمارستان ارجاع داده می‌شدند.

دکتر جباروند در طول دوره مدیریت خود، در زمینه‌های مختلف زحمات ارزشمندی کشید که با بت آن تشکر می‌کنم. همچنین به ایشان به دلیل انتصاب به سمت مشاور وزیر بهداشت تبریک می‌گوییم که این هم افتخار دیگری در کارنامه درخشناس است. از دکتر صدرالسادات نیز تشکر می‌کنم که با وجود آنکه اواخر دوره خدمت دولتی خود را سپری می‌کند، در این موردن قبول زحمت کرده است. ایشان حدود ۲۸ سال سابقه خدمت دارند و کم کم داشتند فکر بازنشستگی می‌کردند منتهای ما آرامش ایشان را به هم زدیم و خواهش کردیم که این مسئولیت را بر عهده بگیرند.

دکتر صدرالسادات از افراد بسیار موجه داخل بیمارستان است، ضمن آن که سوابق اجرابی در عرصه‌های مختلف داشته است. همچنین کاملاً با محیط این بیمارستان آشنا است. بسیار از ایشان سپاسگزارم که درخواست بندۀ را اجابت کرد.

چون به نظر می‌آید که حواشی در این انتصاب به وجود آمد که در موارد قبلی اتفاق نیفتاده بود، توضیحی را لازم می‌دانم بگویم. چرا رییس بیمارستان، رییس دانشکده و مدیر گروه جابجا می‌شوند؟ در برنامه چهارساله دانشگاه، در بخشی از برنامه‌هایی که مربوط به مجموعه دانشگاه است، اصلاح ساختار مدیریتی دانشگاه گنجانده شده بود که این برنامه مصوب هیئت‌امنا است. به این معنا که مدیریت آکادمیک را در دانشگاه و زیرمجموعه‌های آن پیش ببریم.

کاری که انجام شد، در بحث انتخاب مدیران گروه‌ها و روسای دانشکده‌ها بود که شیوه‌نامه مشخصی پیدا کرد و مدلی برای آن طراحی شد. سقفی برای زمان مدیریت تعیین شد که در دانشکده‌ها دو دوره چهارساله و در مدیران گروه نیز چهار دوره دوسراله یعنی مجموعاً ۸ سال است و این بدون استثنای در مورد همه گروه‌ها اجرا شد.

در مورد روسای بیمارستان‌ها، این برنامه، به دلایل مختلف مانند اجرای طرح تحول سلامت با مقداری تأخیر و تفاوت اتفاق افتاد. شواهد متعددی وجود دارد که دوره مدیریت باید محدود و مشخص باشد. یعنی کسی که مسئولیتی را می‌پذیرد، باید مشخص باشد که برای چه دوره‌ای مسئول است و باید مشخص باشد که پایان این دوره چه زمانی است. بنابراین ناید این دوره قابل تکرار و دائمی باشد.

شاهد خاصی که در کشورمان در این مورد وجود دارد، روشن است که مقام معظم رهبری در مورد قوای اصلی مانند قوه قضائیه، فرماندهی نیروهای مسلح و یا صداوسیما در نظر گرفته‌اند. به این صورت که اینها ابلاغ‌شان پنج ساله است و بعد از دو دوره تقریباً هیچکدام را تمدید نکرده‌اند. حتی در سازمانی مانند قوه قضائیه که از سازمان‌های جدی و یکی از سه قوه اصلی کشور است و مطمئناً افرادی که در آنجا منتصب بودند افراد مورد اعتمادی بودند، دوره ریاست ریس آن پس از دو دوره تمدید نشد. این شاهدی در کشور است که البته در نقاط دیگر دنیا در بخش‌های آکادمیک شواهدی برای آن وجود دارد. بنابراین تأکید می‌کنم که این سیاست دانشگاه است. ربطی به جاهای دیگر ندارد و از خارج از دانشگاه نشأت نمی‌گیرد. در سمت‌های دیگر نیز در همین مسیر در حال حرکت هستیم.

این بحث در سطح هیئت‌رئیسه دانشگاه شاید از حدود دو تا سه ماه پیش مطرح بوده است. بیش از یک ماه پیش خدمت دکتر جاروند رسیدم و با خود ایشان صحبت کردم. با مشورت ایشان و سایرین، از آفای دکتر صدرالسادات خواهش کردیم که قبول مسئولیت کند.

بحث مربوط به این که ریس بیمارستان تک تخصصی چشم، چشم‌پزشک و یا غیر چشم‌پزشک باشد، بحث مفصلی است. هم‌اکنون در سطح دانشگاه و در بیمارستان‌های تک تخصصی مدل‌های مختلفی در این رابطه وجود دارد و تجربیات مختلفی نیز از قبل وجود داشته است.

در برخی بیمارستان‌های تک تخصصی، مدیر گروه و ریس بیمارستان یک نفر از همان رشته تخصصی بیمارستان است. در برخی دیگر از این بیمارستان‌ها، مدیر گروه و ریس بیمارستان دو نفر از یک‌رشته هستند. بیمارستان‌هایی نیز داریم که رشته مدیر گروه و ریس بیمارستان متفاوت است. همان‌گونه که دکتر صدرالسادات اشاره کردند موضوع تخصص نیست و این دو وظیفه ازلحاظ ساختاری کاملاً از یکدیگر مجزا هستند.

طبیعی است که در بیمارستان تک تخصصی اداره بیمارستان باید در جهت حمایت گروه باشد و این کاملاً روشن است و وظیفه‌ای برای ریس بیمارستان است. ولی اداره بیمارستان از نظر ساختاری و از نظر وظایف موضوع متفاوتی از اداره گروه است.

در این مقطع با مشورت‌هایی که شد، بهترین انتخاب دکتر صدرالسادات بود که از داخل بیمارستان بودند ولی از گروه بیهوشی و نه از گروه چشم‌پزشکی است. در رابطه با این انتخاب شایعاتی مطرح شد که اذهان را مشوش می‌کند و سودی هم ندارد. که مثلاً به خاطر مسائلی در آزمون فلوشیپ یک رشته ای این اتفاق افتاده، شایعاتی از داخل بیمارستان احتمالاً معکس شد و فردی هم آن را روی سایتی نوشت و یا اینکه موردی به من منتقل شد که چون برادر آفای دکتر صدرالسادات معاون وزیر هستند تحت فشار ایشان آفای دکتر صدرالسادات را ریس این بیمارستان گذاشتم در حالی که روح آفای دکتر صدرالسادات معاون وزیر تا وقتی که من با آفای دکتر حسین صدرالسادات صحبت کنم از این موضوع اصلاً خبر نداشته است. حتی اتهاماتی به وزیر بهداشت وارد شد که خیلی خیلی دور از انصاف است. این یک موضوع کاملاً دانشگاهی است صد درصد و بندۀ بر اساس صحبتی که با وزیر بهداشت انجام دادم، تا امروز که در خدمت شما هستم نه بر اساس سفارش و نه بر اساس دستور هیچ انتصابی نکردم و تا وقتی در این سمت باشم، چنین کاری نخواهم کرد. از این جهت می‌خواهم که چنین شایعاتی از اذهان پاک شود و همه بدانند که این موضوع، یک موضوع کاملاً دانشگاهی است.

طبعاً از این به بعد بیمارستان فارابی به مسیر درخشنان گذشته خود بدون کوچکترین وقفه‌ای ادامه خواهد داد. همه همکاران این بیمارستان اعم از گروه پزشکی شامل اساتید و دستیاران و فلوشیپ‌ها، گروه پرستاری، گروه پشتیبانی و گروه اداری و همه دوستانی که برای تشکر از خدمات دکتر جباروند در این سالن حضور دارند، آگاه باشند که بیمارستان باید وظایف خود را به بهترین وجه انجام دهد. مطمئناً دکتر صدرالسادات همه تلاش خود را خواهد کرد تا پیشرفت گروه چشم‌پزشکی حفظ شود و در این جهت همه دانشگاه و همه اعضاي هیئت‌رئیسه دانشگاه از این وظیفه با تمام قوا حمایت خواهند کرد. خواشی را نیز باید کنار بگذاریم.

بیمارستان خانه ما است. و واقعاً هم هست. برای فردی مثل دکتر کارخانه که ۳۲ سال اینجا کار کرده‌اند خانه آدم است و بیش از منزل در ان وقت می‌گذارند. البته یک تفاوت میان خانه و بیمارستان وجود دارد و آن این است که خانه ملک ما است و هر وقت بخواهیم می‌توانیم آن را تعویض کنیم ولی در مورد بیمارستان این مسئله برعکس است و این ما هستیم که هویت خود را از آن می‌گیریم و به این جایی که الان هستیم رسیده‌ایم.

به عنوان مثال بیمارستان امام خمینی (ره) برای من نیست بلکه من برای این بیمارستان هستم و اگر من نوعی به جایی رسیده‌ام از طریق آن بوده است. همه ما این را با تمام وجود درک می‌کنیم و قبول داریم. همه می‌خواهیم که محیط بیمارستان و دانشگاه حرکت رو به رشد و جدی داشته باشد.

جایگاه این بیمارستان جایگاه بسیار ویژه‌ای در حوزه‌های مختلف آموزش پزشکی، کارهای پژوهشی و خدمات درمانی است.

این که نوبت بیمارستان را در ارتباط با یک عمل ساده، از شش ماه به یک روز یا یک هفته رسانده‌ایم کار بزرگی است که به همت همه همکاران محقق شده و باید ادامه پیدا کند.

این بیمارستان خاستگاه بسیاری از نوآوری‌ها در رشته چشم‌پزشکی است. خاستگاه افراد بسیار برجسته مانند دکتر هاشمی بوده است که در حال حاضر در نقش وزیر بهداشت، فعالیت می‌کند. این مسیر باید در نسل‌های بعدی ادامه پیدا کند. بیمارستان فارابی با جوان شدن و استفاده از همه ظرفیت‌هایی که دارد، باید بتواند همچنان محل مرجع رشته چشم‌پزشکی در کشور باشد. با توجه به رقبای جدی که این بیمارستان دارد باید بسیار جدی کار کند و بتوانیم از این خواشی عبور کنیم تا به اصل کار برسیم. فکر می‌کنم با همت شما بزرگواران به این نتیجه برسیم و با همان پشتکار و انرژی به کار ادامه دهیم. دانشگاه نیز با همه توان خود که البته برخی اوقات ممکن است زیاد نباشد، برای ادامه فعالیت مناسب در بیمارستان فارابی تلاش خواهد کرد.

از حضور همه شما سپاسگزارم و از تصدیعی که کردم عذر می‌خواهم.

تنظیم: زهرا صادقی